Roasted Foods on Pesach

Q Is it permissible to eat roasted food at the *Seder*? If not, what is included in the prohibition?

1. משנה, פסחים דף נג עמ' א
מקום שנהגו לאכול צלי בלילי פסחים – אוכלין; מקום שנהגו שלא לאכול – אין אוכלין.

2. גמרא, פסחים דף נג עמ' א - נג עמ' ב
אמר רב יהודה אמר רב: אסור לו לאדם שיאמר: "בשר זה לפסח הוא" – מפני שנראה כמקדיש בהמתו, ואוכל קדשים בחוץ. אמר רב פפא: דוקא בשר, אבל חיטי – לא, דמינטר לפסחא קאמר. ובשר לא? – מיתיבי אמר רבי יוסי: תודום איש רומי הנהיג את בני רומי לאכול גדיים מקולסין בלילי פסחים; שלחו לו: אלמלא תודום אתה – גזרנו עליך נדוי, שאתה מאכיל את ישראל קדשים בחוץ. קדשים, סלקא דעתך? אלא אימא: קרוב להאכיל את ישראל קדשים בחוץ. מקולם – אין, שאין מקולם – לא! – אמרי: מקולם – לא שנא אמר לא שנא לא אמר. שאינו מקולם, פירש – אין, לא פירש – לא.

3. שולחן ערוך אורח חיים סי' תעו סע' א, ב
א] מקום שנהגו לאכול צלי בלילי פסחים, אוכלים. מקום שנהגו **שלא לאכול**, אין אוכלין, גזירה שמא יאמרו: "בשר פסח הוא". ובכל מקום אסור לאכול שה צלוי כולו כאחד בלילה זה, מפני שנראה כאוכל קדשים בחוץ; ואם היה מחותך או שחסר ממנו אבר או שלק בו אבר והוא מחובר, הרי זה מותר במקום שנהגו...

ב] אפילו בשר עגל ועוף, כל דבר שטעון שחיטה, אסור לאכול צלי במקום שנהגו שלא לאכול צלי.

משנה ברורה שם ס"ק א
שלא לאכול וכו' – ובאלו ארצות אין נוהגין לאכול צלי בשני הלילות ואפילו צלי קדר [פירוש, שנצלה בקדירה בלא מים ושום משקה אלא מתבשל במוהל היוצא ממנו] אף על פי שאינו דומה לצליית הפסח, שהפסח שנצלה בקדירה, פסול, אפילו הכי יש לאוסרו מפני מראית העין שלא יטעו להתיר גם צלי אש. ואפילו אם בישלו מתחלה במים ואחר כך עשאו צלי קדר, יש לאסור מטעם זה. ומיהו לצורך חולה קצת יש להקל בזה; ואם היה צלוי ואחר כך בשלו, מותר לכל:

4. שו"ת שבט הלוי חלק ט סי' קכ
א. לענין אכילת בשר בהמה צלי בליל פסחים לשולחן עורך, וציין כי הצלי שעושים הוא לא צלי ממש אלא עם מים וצידד לכאן ולכאן.
הנה אף על פי, שאנחנו בני אשכנז הם ממקום שאסור לאכל צלי ... מכל מקום כתב במחזיק ברכה ושערי תשובה שם, דכל שיש מרק ואפילו נצטמק אחר כך אינו צלי מן הדין, וכהאי גוונא פשוט דלכולי עלמא פסול, וחייבין עליו בקרבן פסח, והפוסקים דברו רק מצלי קדר, או צלאו ואחר כך בשלו וכהאי גוונא, אבל הא דידן, אם יש מים ממש, אין זה צלי גם אם נקרא כן בפי ההמון, מכל מקום כדאי למעשה להוסיף בעשיתו מים על הרגיל כדי שיהיה ניכר מרק ממש.

5. שו"ת יחוה דעת חלק ג סי' כז
... וכן עיקר להלכה ולמעשה, שמותר לאכול בשר הזרוע שהוא צלי בסעודת היום של פסח, שלא חששו אלא בליל פסח שהוא זמן אכילת קרבן פסח, מה שאין כן ביום הפסח.

6. שולחן ערוך אורח חיים סי' תעג סע' ד
מביאין לפני בעל הבית קערה שיש בה שלשה מצות ומרור וחרוסת וכרפס או ירק אחר (והומין או מי מלח) ושני תבשילין, אחד זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה, ונהגו בבשר וביצה ... והבשר נהגו שיהיה זרוע, ונהגו שהבשר יהיה צלי על הגחלים והביצה תהיה מבושלת (והוא הדין צלויה, **וכן נוהגין בעירנו**).

משנה ברורה שם ס"ק לב
וכן נוהגין בעירנו – לצלות הביצה. ואסור לאכול הזרוע בלילה, דאין אוכלין צלי בלילה, אבל הביצה אף שהיא צלויה מותר שאין איסור צלי בביצה. ולפי זה, אסור לצלות הזרוע בלילה, אלא מבעוד יום, אם לא שדעתו לאכלו למחר באותו היום. ועל כן, אם שכח וצלאו בלילה יזהר לאכלו מחר בבקר– כך כתב המגן אברהם ושאר אחרונים. ואם דעתו שלא לאכול הביצה עד ליל שני, גם הביצה אסור לצלותה בלילה אלא מבעוד יום.

6. פרי מגדים אורח חיים משבצות זהב סי' תעג ס"ק ד
ואף אם הבשר מבושל, כל שזכר לפסח אין אוכלין בליל ראשון, אלא למחר אם ירצה. והביצה שרי לאכול בלילה, דלאו משום זכר לחגיגה לחוד מבשלין ביצה, רק יש טעם זכר לאבילות.